

SAMMENDRAG - INNGRESS

STATEOFTHEART

I en global, nasjonal og regional kunstvirkelighet inntar de nasjonale museene en sentral rolle.

Kunstens transfaglige utvikling må sees i en historisk sammenheng og de til enhver tid herskende kunstfaglige oppfatninger og fortolkninger av egen samtid må settes inn i et kunsthistorisk perspektiv.

Dette skjer ikke minst gjennom museenes evne til på alle plan å formidle disse forholdene for et bredt publikum.

Byggingen av et nytt Nasjonalmuseum for kunst er i seg selv en kunstfokuserende faktor og det er avgjørende at bygget genererer følelsen av at prosessen, samlingene og utstillingene tilhører fellesskapet Norge.

Det nye *Nasjonalmuseet* blir derfor som en scene for kunsten, stabilt representerende og nytenkende på samme tid.

Byggets relasjon til publikum blir avgjørende for byggets suksess og det er derfor prosjektert med to sammenhengende inngangsetasjer som forlengelse av de tilgrensende gater og plasser. En 120 meter lang multifunksjonell trapp forbinder disse to inngangsnivåene.

Denne agoraen tilhører like mye byen som museet, og dets offentlige karakter gir håp om et vidløftig og mangfoldig program.

Vestbanebygningene blir liggende fritt, rolig og avklart i en grønn lund og med Kontraskjæret som motsvar på Rådhusplassens østside.

Museet danner et lerret bak disse gule bygningene som innlemmes i museets arkitektursamling og blir en del av skulpturutstillingen i inngangslunden.

De øvrige bygningsvolumene sammenfattes mellom to sjikt som bølgjer seg fra en horisontal til en vertikal tilstand. Sjiktene blir tak og gulv i museets faste samlinger og fasader i kontorbygget. Hvert sjikt har en farget og en hvit overflate. Det øverste og sørøstvendte sjiktet er kledd med en mørkeblå kledning utvendig (blåne). Innvendig er sjiktet hvitt for himlinger og innvendige kontorvegger. Det underste og nordvestvendte sjiktet er hvitt både i kontorbyggets utvendige fasade og i himlingene over inngangsplanet. Dette sjiktets innvendige flater går fra å være innervegg i kontorbygget til å bli gulvbelegget i de faste utstillingene. Flatene er kledd med treverk.

Det er tilstrebet et helhetlig uttrykk for begge bygg slik at den vertikale delen oppfattes som gjenkjennelig signal for museet og ikke motarbeider museets tilstedeværelse i bybildet.

Museumskomplekset blir tydelig fra fjorden, fra havnepromenadene, fra de lange siktlinjene i byen og fra Rådhusplassen.

Denne gjenkjenneligheten vil være av utvetydig viktighet den dagen museet ekspanderer for fullt inn i kontorbygget.

STATEOFTHEART

